

Poslušam te, nad mano poješ, nad ravnino
življenja, nad gorami želja,
nad bežnimi utrinki dni,
in zdi se, da ti vse odpeva,
še tam v daljavi to mogočno
morje in valovi — čisti,
utripajoči stih globin,
pesem sveta ob pesmi duše,
ki s svojim trepetanjem
osvetljuje nemi breg.

QUATTROCENTO

Jože Udovič

Na gričih
sredi te podobe
sem znova srečal
nepozabni dan
otročva.

Stopil sem
v ta prostor,
ustvarjen zame,
v te doline,
kjer vse šepče
moje besede.

In hodim
proti mestu
pozabljenih pravljic,
proti hribom
sanjskozelenim,
kot da sem našel
svoje kraje.